

Gönlümün Göğü

– HayrettinYazcı · 19 Nisan 2011

Kimseler silemez adın adımdan
Sana olan sevdam kuş kanadından
Bu sevdanın daha olmaz büyüğü
Işıklar altında gönlümün göğü
Gagası kınalı bir çift güvercin
Unuttuk suları yıkanmak için
Aşk ile dönerken uzun bir sema
Mutlu olacaksan çok şey anlama

Dünden ellerinde acep ne kaldı
Yuvayı unutan kuşlar çoğaldı
Artık buralarda çok kalabalık
Yerde feryad-figan göklerde çığlık
Çok erken mi geldi münkir ve nekir
İçimde amansız korku birikir
Aşka birbaşına ayak diremek
Kıyametim olur seni görmemek
Dolanıp gökleri sana gelirim
Uyumadan bekliyorsun bilirim

Beni ırgalamaz çiçek ve arı
Dallarda aramam gelen baharı
Ben sadık kalırken verilen emre
Önce gözlerine düşüyor cemre
Bir bir aralanır sonra kirpiğin
İçine düşerim onca çiçeğin
Sonra bitmeyecek uzun yaz olur
Bakmışsın muradım bembeyaz olur

Aşktan yorulalım gel döne döne
Sende benim gibi uçmayı dene
Yeter ki sen iste hayat elverir
Geçeriz yedi kat gökleri bir bir
Uçmak yeydir kanatları yakarak
Hergün ölmek niye böyle bakarak

Bahar açtı ansız şuh gerdanını
Kız bak unuttum ben yine adını

Bana sen gereksin, gerekmez isim
Hayat dediğimiz silik bir resim

Hayrettin YAZICI